

8. ΣΥΜΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και είπον προς αλλήλους, Δεν εκάιετο εν ημίν η καρδιά ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν, και μας εξήγει τας γραφάς;» Λουκά 24/κδ' 32.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκά 5/ε' 6-8, 11, Μάρκ. 3/γ' 14, Ματθ. 8/η' 23-27, Μάρκ. 4/δ' 35-41, 9/θ' 33-37, Ματθ. 20/κ' 20-28.

Ήδη από τις πρώτες μέρες της επίγειας διακονίας Του, ο Ιησούς δεν εργάστηκε μόνος Του. Επέλεξε ανθρώπους για να συμμετέχουν στο κήρυγμα, στη διδασκαλία και στη διακονία.

Έτσι, καθώς η Μεγάλη Διαμάχη μαινόταν Του, βλέπουμε να περιλαμβάνει και τους μαθητές, μέχρι το τέλος όπου ο Ιησούς φώναξε, «τετέλεσται». Ο Σατανάς δεν κατάφερε τελικά να κάνει τον Ιησού να ολισθήσει. Οι ακόλουθοι του Ιησού ωστόσο, ήταν πιο εύκολο θήραμα. Τα ελαττώματα του χαρακτήρα τους του άνοιγαν το δρόμο, και ο εχθρός το εκμεταλλευόταν.

Περηφάνια, αμφιβολία, πείσμα, αυτοεξύψωση, μικροπρέπεια – όποια κι αν ήταν τα ελαττώματά τους, άνοιγαν δρόμο στο Σατανά. Τα μισά προβλήματά τους είχαν να κάνουν με τις δικές τους απόψεις για το πώς θεωρούσαν ότι θα γίνουν τα πράγματα, αγνοώντας τα λόγια του Ιησού για το τι θα γίνει.

Είχαν πολλά ακόμη να διδαχθούν. Το ίδιο κι εμείς.

Κυριακή 14 Φεβρουαρίου

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Αναλογιζόμενοι το τι διακυβεύεται στη Μεγάλη Διαμάχη, είναι αξιοθαύμαστο το ότι ο Ιησούς χρησιμοποίησε ανθρώπους με αδυναμίες, να Τον βοηθήσουν στη διακονία Του. Φυσικά, αν σκεφτούμε την κατάσταση της ανθρωπότητας, όποιους κι εάν διάλεγε θα είχαν αδυναμίες. Καθώς ο Ιησούς προχωρούσε στην ακτή της Γαλιλαίας, με το πλήθος να Τον ακολουθεί, πρόσεξε δύο ψαράδες που έπλεναν τα δίχτυα τους μετά από μία μη παραγωγική βραδιά. Αυτοί οι ψαράδες είχαν ήδη γνωρίσει τον Ιησού. Είχε διδάξει στη συναγωγή τους όπου όλοι έμειναν κατάπληκτοι από τα λόγια Του (Λουκά 4/δ' 31,32). Ο Ιησούς μάλιστα, είχε θεραπεύσει έναν δαιμονιζόμενο στην συναγωγή προκαλώντας τον θαυμασμό όλων (Λουκά 4/δ' 33-36). Είχαν δει τον Ιησού να θεραπεύει την πεθερά του Πέτρου (Λουκά 4/δ' 38,39) καθώς και άλλους πολλούς (εδ. 40,41). Δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει το ότι το πλήθος ακολουθούσε τον Ιησού. Ο Ιησούς μπήκε στη βάρκα του Πέτρου, ώστε όλοι να μπορούν να Τον δουν, και άρχισε να διδάσκει (Λουκά 5/ε' 3). Στη συνέχεια, είπε στον Πέτρο να ρίξει και πάλι τα δίχτυα στην θάλασσα. Ο Πέτρος σίγουρα σκέφτηκε πως και πάλι δεν θα γινόταν τίποτε, αλλά από σεβασμό στον Ιησού έκανε ό,τι του είπε.

Διαβάστε Λουκά 5/ε' 6-8. Τι μας δείχνει η αντίδραση του Πέτρου που μας βοηθά να καταλάβουμε το γιατί τον επέλεξε ο Ιησούς, παρά τα εμφανή ελαττώματά του;

.....
.....
.....
.....

Η αντίδραση του Πέτρου είναι αξιόλογη. Θα μπορούσαμε να την παραλληλίσουμε με την πάλη του Ιακώβ, καθώς και οι δύο αναγνώρισαν τη Θεϊκή παρουσία και την αναξιότητά τους (Γέν. 32/λβ' 24-30). Ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: Ο Πέτρος αναγνώρισε την αμαρτωλή του κατάσταση επειδή ο Κύριος ήταν εκεί. Η αναγνώριση της αμαρτωλότητάς του έρχεται σε έντονη αντίθεση με την αντίδραση των θρησκευτικών ηγετών που αποκάλεσαν τον Ιησού αμαρτωλό (δείτε Ιωάν. 9/θ' 24) και δεν αναγνώρισαν στην παρουσία Του τη δική τους αμαρτωλή κατάσταση.

ΣΚΕΨΗ: Στο Λουκά 5/ε' 11 διαβάζουμε ότι τα άφησαν όλα και Τον ακολούθησαν. Όταν είχαν την μεγαλύτερη ψαριά, εκείνοι την εγκατέλειψαν για να Τον ακολουθήσουν. Τι μήνυμα υπάρχει εδώ για εμάς;

Δευτέρα 15 Φεβρουαρίου

ΜΑΖΙ ΤΟΥ

Όταν ο Ιησούς κάλεσε τους πρώτους μαθητές Του, εκείνοι είχαν ήδη δει την δύναμή Του ενάντια στο κακό. Τον είχαν δει να βγάζει δαιμόνια (Λουκά 4/δ' 34-36), να θεραπεύει ασθενείς (Λουκά 4/δ' 38-41), να εξουσιάζει την φύση (Λουκά 5/ε' 4-6), να φανερώνει την αμαρτωλότητα του Πέτρου και να τον βεβαιώνει πως δεν έχει να φοβηθεί τίποτε (Λουκά 5/ε' 10). Λίγο αργότερα, αφού πέρασε όλη τη νύχτα προσευχόμενος (Λουκά 6/ς' 12), ο Ιησούς κάλεσε τους μαθητές Του και από αυτούς έκλεξε δώδεκα, τους οποίους ονόμασε απόστολους (Λουκά 6/ς' 13). Προτού τους στείλει, ο Ιησούς αφιέρωσε χρόνο για να τους καθοδηγήσει (Λουκά 9/θ' 1-5). Οι οδηγίες που τους έδωσε ήταν παρόμοιες με εκείνες που αργότερα έδωσε στους εβδομήντα (Λουκά 10/ι' 1-16).

Διαβάστε Μάρκ. 3/γ' 14. Τι ήθελε ο Ιησούς από τους μαθητές πριν τους στείλει μόνους τους; Ποιο σημαντικό μήνυμα βρίσκουμε εδώ για εμάς;

.....
.....
.....

Πόσες φορές οι σύγχρονοι μαθητές ανυπομονούν περισσότερο να εργαστούν για τον Ιησού παρά να περάσουν χρόνο μαζί Του; Εάν σπεύσουμε να εκπληρώσουμε την αποστολή του ευαγγελίου με τον δικό μας τρόπο, τότε παραμερίζουμε τον Σωτήρα του κόσμου και Τον αντικαθιστούμε με τον εαυτό μας. Εύκολα μπορούμε να αποκτήσουμε το «Σύνδρομο του Μεσσία», σκεπτόμενοι ότι πρέπει να σώσουμε τον κόσμο, ξεχνώντας πως ο Ιησούς είναι ο μοναδικός Σωτήρας.

Στην Χριστιανική ιστορία βλέπουμε πολλούς που επικαλούνταν το όνομα του Ιησού χωρίς να έχουν περάσει χρόνο μαζί Του – δεν Τον γνώριζαν και ούτε είχαν αλλάξει από Εκείνον. Το τελευταίο πράγμα που ο κόσμος ή η εκκλησία χρειάζεται, είναι άτομα που τρέχουν στο όνομα του Χριστού αλλά δεν είναι μαζί Του. Μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του Σατανά στην Μεγάλη Διαμάχη είναι η ικανότητά του να χρησιμοποιεί εκείνους που φέρουν το όνομα του Χριστού, για να βεβηλώσουν το όνομά Του. Έτσι, προτού τους αποστείλει, ο Ιησούς ήθελε οι μαθητές να μείνουν μαζί Του για να μπορέσουν να μάθουν από Εκείνον.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε εμείς σήμερα να μείνουμε με τον Ιησού; Με ποιους τρόπους μπορούμε να περάσουμε ώρα μαζί Του;

Τρίτη 16 Φεβρουαρίου

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΤΗ ΦΥΣΗ

Διαβάστε Μαθθ. 8/η' 23-27, Μάρκ. 4/δ' 35-41 και Λουκά 8/η' 22-25. Πώς βλέπουμε την ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης σ' αυτά τα εδάφια;

.....

.....

.....

Εμείς δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως σε τι βαθμό επηρεάζει ο Σατανάς τον φυσικό κόσμο, ωστόσο, η Αγία Γραφή αναφέρει ότι ασκεί επιρροή, κάτι που φαίνεται και στην ιστορία του Ιώβ (δείτε Ιώβ 1/α' 18,19). Η Ε. Χουάιτ αναφέρει επίσης ότι, «ο Σατανάς ακόμη και τώρα προσπαθεί με καταστροφές στην θάλασσα και στη γη να σφραγίσει την κατάληξη όσων περισσότερων ανθρώπων μπορεί.» In Heavenly Places, σ. 348. Σίγουρα σε όλες αυτές τις φυσικές καταστροφές που πλήττουν τον κόσμο βλέπουμε την ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης που εξελίσσεται στη γη.

Σ' αυτήν την περίπτωση, μετά από μία κοπιαστική μέρα διδασκαλίας, ο Ιησούς πρότεινε στους μαθητές Του να πάνε από την άλλη πλευρά της λίμνης. Μία ξαφνική ανεμοθύελλα ξέσπασε, και τα κύματα έπεφταν απειλητικά πάνω στη βάρκα (Μάρκ. 4/δ' 37). Ο Ιησούς ήταν τόσο εξαντλημένος που είχε αποκοιμηθεί στην πρύμνη, δίνοντας την εντύπωση ότι ήταν ανυποψίαστος για το τι συνέβαινε. Οι μαθητές ήταν τόσο απασχολημένοι με τα κύματα που θα πρέπει μετά από ώρα να συνειδητοποίησαν ότι ο Ιησούς κοιμόταν. Όταν Τον ξύπνησαν, ο Ιησούς ύψωσε το χέρι Του, και διέταξε τον άνεμο και τα κύματα να ηρεμήσουν.

Εκείνη τη στιγμή οι μαθητές κυριεύθηκαν από δέος. Είπαν μεταξύ τους, «Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και ο άνεμος και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν;» (Μάρκ. 4/δ' 41). Από αυτήν την ιστορία μπορούμε να πάρουμε πολλά διδάγματα, ωστόσο, αυτό που πρέπει να μας μείνει είναι η δύναμη του Ιησού και η ανάγκη μας να Τον εμπιστευόμαστε σε κάθε περίπτωση.

ΣΚΕΨΗ: Παρότι η δύναμη του Κυρίου καθυποτάσσει τα στοιχεία της φύσης, το μόνο μέρος όπου δεν θα επιβληθεί είναι η θέλησή μας. Πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε λοιπόν με το ιερό δώρο της ελεύθερης βούλησης, και γιατί η ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης πρέπει να μας κάνει ακόμη πιο προσεκτικούς με τη χρήση αυτού του δώρου;

.....

.....

Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ;

Διαβάστε Μάρκ. 9/θ' 33-37. Ποιο μάθημα δίδαξε εδώ ο Ιησούς στους μαθητές και ποιο είναι το μήνυμα εδώ για τον καθένα που αξιώνει ότι Τον ακολουθεί; Δείτε επίσης Ματθ. 18/ιη' 3-5.

.....

.....

Αναμφίβολα, αυτή η συζήτηση μεταξύ των μαθητών είχε να κάνει με τις σκέψεις τους για το μέλλον. Σκέφτηκαν πως ο Ιησούς θα απελευθέρωνε το Ισραήλ από τους Ρωμαίους, θα αποκαθιστούσε τον θρόνο του Δαβίδ, και θα κυβερνούσε ως νέος Βασιλιάς με όλη τη δόξα, και ότι το έθνος θα ζούσε ξανά χρόνια ευημερίας, όπως στην εποχή του βασιλιά Σολομώντα. Όταν αυτό θα συνέβαινε, υπέθεσαν ότι ως άνθρωποι του στενού κύκλου Του θα είχαν εξέχουσες και σημαντικές θέσεις στη νέα βασιλεία. Αλλά ακόμη και αυτό δεν επαρκούσε: ήθελαν να ξέρουν και ποιος θα ήταν ο «μεγαλύτερος» από αυτούς στην βασιλεία. Αυτός ο τρόπος σκέψης μάς θυμίζει την σκέψη του Εωσφόρου. (δείτε Ησ. 14/ιδ' 14).

Διαβάστε Ματθ. 20/κ' 20-28. Πώς τους απάντησε ο Ιησούς; Ποιο ήταν το βασικό σημείο;

.....

.....

Πιθανόν το πιο απογοητευτικό πράγμα σ' αυτό το περιστατικό ήταν τα πλαίσια στα οποία εξελίχθηκε. Πηγαίνουν στην Ιερουσαλήμ όπου σε λίγες μέρες ο Ιησούς θα σταυρωνόταν. Μόλις τους είχε πει ότι κάποιος θα Τον πρόδιδε, ότι θα καταδικαζόταν σε θάνατο, θα χλευαζόταν και θα σταυρωνόταν, και ότι την τρίτη μέρα θα αναστηνόταν (Ματθ. 20/κ' 18,19). Μόλις τους είχε πει όλα αυτά, και αυτοί Τον ρώτησαν ποιος είναι ο μεγαλύτερος ανάμεσά τους. Ούτε καν άκουσαν τα λόγια του Ιησού. Ήταν προφανές ότι δεν άκουγαν. Ενδιαφέρονταν για τις δικές τους ασήμαντες φιλοδοξίες και έχαναν τα σημαντικά ζητήματα που διακυβεύονταν. Εστίαζαν στην ψευδαίσθηση μίας επίγειας βασιλείας που ποτέ δεν θα ερχόταν, αγνοώντας τα όσα τους έλεγε ο Ιησούς για την αιώνια βασιλεία Του και όσα θα τους πρόσφερε μέσα από την επερχόμενη θυσία Του.

ΣΚΕΨΗ: Είναι εύκολο να σκεφτόμαστε πόσο κοντόφθαλμοι ήταν οι μαθητές. Κοιτάξτε τον εαυτό σας και αναρωτηθείτε: Μήπως είμαι και εγώ κοντόφθαλμος;

Πέμπτη 18 Φεβρουαρίου

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΓΟ

Ήταν η τρίτη μέρα μετά τον θάνατο του Ιησού. Οι ακόλουθοί Του ήταν ακόμη σοκαρισμένοι. Πίστευαν ότι θα τους απελευθέρωνε από τους Ρωμαίους, αλλά τελικά απογοητεύτηκαν. Πολλοί μαθητές συναντήθηκαν με τους αποστόλους μετά την σταύρωση. Κάποιες γυναίκες πήγαν στον τάφο Του νωρίς το πρωί της Κυριακής. Ο Λουκάς κατονομάζει τρεις από αυτές, αλλά ήταν και άλλες που ακολουθούσαν τον Ιησού, από την Γαλιλαία (Λουκά 23/κγ' 55, 24/κδ' 1,10). Επέστρεψαν από τον άδειο τάφο για να πουν στους «ένδεκα και πάντας τους λοιπούς» για τους δύο άνδρες με τα λευκά ρούχα που είχαν δει (Λουκά 24/κδ' 9).

Ο Λουκάς αναφέρει πως εκείνη την Κυριακή δύο από τους ακολούθους του Ιησού ξεκίνησαν το τρίωρο ταξίδι με τα πόδια, από την Ιερουσαλήμ προς την πόλη Εμμαούς (Λουκ. 24/κδ' 13). Αποροφημένοι από τη συζήτηση για τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, δεν πρόσεξαν τον ξένο που περπατούσε δίπλα τους. Ίσως να μην τον πρόσεχαν ποτέ εάν δεν τους ρωτούσε γιατί ήταν τόσο λυπημένοι (Λουκ. 24/κδ' 17). Αυτή η ερώτηση παραξένεψε ιδιαίτερα τον Κλέοπα, τον έναν από αυτούς. Αναρωτήθηκε πώς αυτός ο ξένος δεν γνώριζε τα γεγονότα των τελευταίων ημερών. (Λουκ. 24/κδ' 18,19).

Διαβάστε Λουκ. 24/κδ' 19-35. Ποια λόγια αυτών των μαθητών δείχνουν την περιορισμένη τους αντίληψη και πώς τους εξηγεί ο Ιησούς την αλήθεια;

.....
Προσέξτε την έμφαση που δίνει ο Ιησούς στην Αγία Γραφή. Όπως χρησιμοποίησε την Αγία Γραφή στη μάχη Του με τον Σατανά στην έρημο, την χρησιμοποιεί και πάλι για να φωτίσει τις διάνοιες των μαθητών. Αφού τους θεμελίωσε στις Βιβλικές διδασκαλίες για τον Ίδιο και την αποστολή Του, τους έδωσε ισχυρές ενδείξεις που θα ενίσχυαν αυτές τις Βιβλικές διδασκαλίες: Πρώτον, τους αποκαλύφθηκε δείχνοντάς τους έτσι ότι αναστήθηκε, και δεύτερον, «έγεινεν άφαντος απ' αυτών» (εδ. 31). Μετά τις ξεκάθαρες διδασκαλίες των Γραφών σχετικά με τον εξιλεωτικό θάνατο του Ιησού, και την έντονη εμπειρία που ακολούθησε, η πίστη αυτών των μαθητών ισχυροποιήθηκε.

ΣΚΕΨΗ: Για μία ακόμη φορά βλέπουμε τον Ιησού να χρησιμοποιεί την Αγία Γραφή. Πώς μπορούμε να προστατευτούμε από σκέψεις που μας κάνουν να αμφισβητούμε την αξιοπιστία της;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Όσο ήταν εδώ στη γη, ο Ιησούς έβγαζε δαιμόνια (Λουκ. 6/ς' 18), έδινε ελπίδα στους αποθαρρυσμένους (Λουκ. 6/ς' 20-23), έδειχνε στους ανθρώπους πώς να ζούνε την αγάπη του Θεού (Λουκ. 6/ς' 27-49), θεράπευσε (Λουκ. 7/ζ' 2-10), ανέστησε (Λουκ. 7/ζ' 12-16), ηρέμησε την καταιγίδα (Λουκ. 8/η' 22-25), και ανέστησε ακόμη και τον Λάζαρο που ήταν νεκρός για τέσσερις ημέρες (Ιωάν. 11/ια' 39-44). Έκανε όλα αυτά, και ακόμη περισσότερα, και πάλι πολλοί άνθρωποι δεν μπορούσαν να πιστέψουν σ' Αυτόν.

«Ακόμη και οι μαθητές του Χριστού ήταν αργοί στο να καταλάβουν. Παρά την αγάπη τους για Εκείνον και την ευλάβεια που ένιωθαν, η πίστη τους για την ταυτότητά Του ως Υιός του Θεού, ταλαντευόταν. Οι συχνές αναφορές στις παραδόσεις των πατέρων και η παρερμηνεία των ενεργειών Του έδειχναν πόσο δύσκολο τους ήταν να απελευθερωθούν από αυτές τις προκαταλήψεις.» Ε. Χουάιτ, Manuscript Releases, τομ. 18, σ. 116.

Η πίστη είναι δώρο από τον Θεό, αλλά είναι ένα δώρο το οποίο οι άνθρωποι μπορούν να απορρίψουν. Και αυτό επειδή, όπως έχουμε προειδοποιηθεί, ο Σατανάς και η Μεγάλη Διαμάχη υπάρχουν, και ο εχθρός εργάζεται σκληρά για να μας οδηγήσει στην αμφιβολία και στην απιστία. Την σωτηρία τη βρίσκουμε μέσω πίστης σ' αυτά που έχει κάνει ο Χριστός για εμάς, γι' αυτό και ο Σατανάς προσπαθεί να μας κάνει να χάσουμε την πίστη μας. Ο Ιησούς όμως είναι πολύ πιο ισχυρός από τον Διάβολο, και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ. Εάν στηριχθούμε στον Ιησού, ο Σατανάς δεν θα μπορεί να μας νικήσει.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Τι θα απαντούσατε αν σας ρωτούσε κάποιος, «Εφόσον ο Ιησούς εξουσιάζει την φύση, γιατί τόσοι άνθρωποι, ακόμη και Χριστιανοί, πεθαίνουν από φυσικές καταστροφές;» Πώς μπορεί το γεγονός της Μεγάλης Διαμάχης να σας βοηθήσει να απαντήσετε σ' αυτήν την ερώτηση;
2. Ποιους λόγους έχουμε για να πιστεύουμε στον Ιησού και σε ό,τι λέει η Αγία Γραφή γι' Αυτόν; Γιατί είναι σημαντικό να θυμόμαστε συνεχώς αυτούς τους λόγους; Γιατί παρόλα αυτά πολλοί αγωνίζονται με την πίστη τους; Ποια πράγματα μας οδηγούν σε αμφιβολία και ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να τα αντιμετωπίσουμε;
3. Ο Ιησούς κάλεσε ανθρώπους με αδυναμίες για να εργαστούν μαζί Του. Τι ελπίδα μάς δίνει αυτό για το πώς μπορεί να μας χρησιμοποιήσει ο Ιησούς, παρόλες τις αδυναμίες μας;